Temes del Pou | Carles Claret | Actualitzat el 03/05/2020 a les 10:35

Manresa, de cine

TEMA DEL MES.Â Durant les Ãºltimes setmanes de febrer, diversos punts de la ciutat han acollit el rodatge de la segona temporada de la sÃ¨rie "Hache", produÃ¯da per la plataforma mundial per "streaming" Netflix. Els primers nou episodis tambÃ© van tenir exteriors manresans que es reconeixen fÃ cilment. La bona gestiÃ³ de la Manresa Film Office municipal a l'hora de facilitar la feina als professionals audiovisuals i la diversitat de localitzacions disponibles estan creant sinergies molt potents amb el setÃ¨ art.

Rodatge d'"Hache" al carrer Sobrerroca. Foto: Francesc Rubí.

L'any 2017, Manresa va acollir la filmació de sis produccions audiovisuals. L'any següent, el 2018, tretze. El 2019, la xifra es va disparar fins a vint. Aquest augment de la requesta de la ciutat com a escenari fílmic té les seves causes. Per a Joan Calmet, regidor de Turisme i Projecció de la Ciutat, «fins fa quatre anys i tres mesos, durant el rodatge de "7 raons per fugir", la incidència de les produccions audiovisuals a Manresa era menor. He de dir que qui va iniciar la feina conjuntament amb els tècnics va ser Mireia Estefanell i, posteriorment, també van treballar-hi Neus Comellas o Anna Crespo des del vessant de l'àrea de Cultura. Però, a través de la Manresa Film Office, en els últims anys ens hem posat les piles».

«Netflix calcula que la producció de la primera temporada d'Hache ha generat a la ciutat un retorn que ronda 1.200.000 euros»

Al capdavant de l'oficina hi ha el tècnic Aleix Farrés, que, amb l'experiència dels darrers anys, ja hi té la mà trencada a l'hora de rebre projectes, orientar les productores i facilitar-los la feina. També treballa a l'àrea de fires i mercats, fet que li dona «una visió més àmplia dels equipaments dels quals disposa la ciutat, de l'espai públic i de la feina de col·lectius com la Policia Local, els conserges i encarregats d'espais, el personal de manteniment i jardineria, etc»., ens explica Farrés. Des del punt de vista del govern municipal, Joan Calmet afirma que acollir rodatges «ens agrada, ens hi sentim còmodes i, a nivell de tributs i facilitats, ens hi posem molt bé. Penso que és una bona eina de projecció de ciutat». Per a Calmet, a part de l'assequibilitat de les taxes d'ocupació d'espai públic, publicitat i lloguer d'espais, entre altres, que es calculen en funció de la projecció que té cada projecte, la clau de l'èxit de Manresa és «la bona acollida que els dispensem».

En aquest sentit, destaca la bona feina que s'ha fet des de la Manresa Film Office, que ha portat a una multinacional com Netflix a «voler repetir a Manresa». Calmet opina que «en ciutats més grans, la qualitat de tracte i proximitat és molt diferent i els requeriments molt més complicats. A nosaltres ens engresca i fa que incrementi l'autoestima dels ciutadans». A banda, «genera un impacte econòmic molt més potent del que sembla». De fet, Netflix, segons ens informen des del mateix Ajuntament, ha calculat que la producció de la primera temporada d'"Hache" ha generat a la ciutat un retorn que ronda 1.200.000 euros.

Film office

Creada el 2011, en el moment de l'ocàs del Fecinema (Festival de Cinema Negre) la Manresa Film Office és un servei públic de l'Ajuntament de Manresa i membre de la Barcelona-Catalunya Film Comission. Una oficina que, des de l'inici, es va pensar per donar el suport necessari i estalviar temps, diners i esforç a les productores interessades. Però no va ser fins a finals de 2016, amb Aleix Farrès al capdavant, que l'oficina no va començar a treballar a fons i, ben aviat, en conseqüència, a captar projectes de certa envergadura que s'han incrementat progressivament en els últims quatre anys. Un dels èxits d'aquest servei municipal, indica el tècnic Aleix Farrès, «és que és una finestra única, un servei públic que centralitza totes les peticions de clients i

productores i, en la mesura del possible, se'ls assessora per treure un màxim rendiment quan filmin a Manresa».

Rodatge d'una escena de la sèrie "Hache" al carrer de Sobrerroca. Foto: Francesc Rubí.

Al marge dels ingressos en taxes -un aspecte que, en període d'expansió i captació de projectes, passen a un segon pla-, el regidor Joan Calmet reforça la idea de retorn a la ciutat de les produccions amb la vehiculació, a través de la mateixa oficina especialitzada en audiovisuals de «personal per al rodatge a través de l'Oficina d'Ocupació, la dinamització del sector de hostaleria o l'organització de càstings per a disposar d'extres retribuïts». Aleix Farrés explica que, per a la productora, «tenir aquest acompanyament i suport amb gent de la ciutat mateix és un luxe i augmenta el bon regust de boca de la gent que hi ve a treballar».

El Centre Cultural el Casino, convertit en el cinema Aurora. Foto: Francesc Rubí.

El cinema i les sèries de gran pressupost suposen un desplegament espectacular, però el rodatge de campanyes i espots publicitaris també reporta rèdits a la ciutat. Aleix Farrés explica, per exemple, que Manresa acull «el rodatge i les sessions fotogràfiques de promoció de moltíssims cotxes com el Hyundai Santa Fe, a la plaça del Milcentenari amb Montserrat de fons, Chevrolet, o Mercedes, que utilitza el centre logístic de l'antiga Pirelli... També TV3, Antena3 o Movistar ens escullen per gravar-hi. En aquest cas, també es prima que les gestions es puguin fer ràpid i els espais estiguin disponibles en períodes curts de temps».

Localitzacions

Toni Duch és localitzador, o sigui, un professional especialitzat a gestionar projectes audiovisuals de cara a recercar i tenir disponibles espais urbans i naturals, finques o altres. Molt sovint, el procés que acaba en una sessió de fotos o un rodatge passa per la intermediació d'algú com ell. Les agències publicitàries, productores o professionals en general «ens envien les dades i el material per correu i es té una reunió prèvia. S'hi parla dels requisits artístics, logístics i de pressupost». El president de l'Associació de Localitzadors de Catalunya (ALOCAT) explica que «la informació prèvia són "layouts", en cas de ser una fotografia -un esbós del que es busca-; un "storyboard", en cas dels espots publicitaris -conformat per una successió de dibuixos equivalents als plans com si nos un còmic-, o el guió cinematogràfic quan és una pel·lícula. Quan es tracta d'això últim, els professionals el llegim i el desgranem en diferents localitzacions».

Rodatge de la sèrie "Hache" al Passeig. Foto: Marc Prat.

Tot i estar ben informats i disposar d'amplis catàlegs i localitzacions prèviament seleccionades, «els criteris de selecció final els estableixen els clients; és a dir, directors d'art, directors, fotògrafs, directors de producció -quan cal invertir un pressupost important o cal determinar temes de logística. En aquest sentit, i també en el cas de Manresa, és important el bagatge i les experiències anteriors sobre el terreny. Ho confirma Toni Duch, que assenyala que els interessats solen enviar «referències a partir de fotos de localitzacions de treballs anteriors o d'internet. A partir d'aquí, comencem a treballar a través dels nostres arxius i contactes personals, de cara a poder aconsellar la millor opció o la més viable».

La pizzeria 1900 convertida en la Lechería Sole.

Duch reconeix que «la facilitat per obtenir permisos i el pressupost, per descomptat, poden influir en l'elecció del lloc de rodatge». En qualsevol cas, sovint «el client marca exactament el que vol i trobar el lloc que més s'ajusti al que es demana és determinant». Aleix Farrés, en aquest punt,

destaca que «si el director s'enamora d'un lloc, encara que s'hagi de negociar o de pagar més, si hi ha pressupost, s'acaba fent el possible per aconseguir-ho». Com a localitzador, Duch confirma que, per descomptat, l'última paraula «és la del client, la marca en el cas de la publicitat. En cinema»-com avançava Farrés-«qui acaba decidint és el director o el productor executiu», que és qui hi inverteix els diners.

Rodar a Manresa

L'existència d'ALOCAT, nascuda el 2017, és el resultat, com explica Toni Duch, «de la posada en comú i unificació de certs criteris dels professionals dedicats a la recerca i gestió de localitzacions per a tota mena de produccions audiovisuals que es realitzen a Catalunya». Com en el cas de la "film office" de Manresa, el gremi de localitzadors pretén «generar un procés de treball amb garanties de transparència i bones pràctiques, en què tant institucions oficials com propietaris de localitzacions privades i productores gaudeixin d'un servei eficient i de qualitat».

Pel que fa a les localitzacions manresanes, des d'un caràcter general, Toni Duch opina que pesen molt aspectes com «l'autenticitat, el caràcter i la historia». Un indret com l'antiga planta de Pirelli, on, d'alguna manera, s'ha aturat el temps, esdevé perfecte per a rodatges o sessions de tipus "underground". En la primera temporada de la sèrie "Hache", per exemple, l'antiga factoria de pneumàtics es va convertir en les oficines del Port de Barcelona. Aleix Farrés indica que «els 12.000 metres quadrats de la planta tenen moltes possibilitats i, de manera relativament fàcil, es pot reservar una part per a rodatges de tot tipus. Pirelli té de tot, fins i tot un refugi antiaeri a la llera del riu». Tornant a l'autenticitat que apuntava Toni Duch, el regidor Calmet també recorda patrimonis manresans com «la llibreria Roca, la més antiga del país, en la qual la propietària s'ha dedicat a conservar-ne l'essència». De fet, l'establiment ja va ser el motor de "Rosa", la seqüela de la telesèrie "Poblenou", que TV3 va rodar a Manresa.

La Cafeteria el Xaloc convertida en la Camarasa. Foto: Marc Prat.

En l'espai web que, com a "film office", Manresa té reservat dins del conjunt que agrupa la Barcelona Film Comission, la ciutat ofereix un catàleg bàsic d'espais públics atractius per a sessions fotogràfiques i filmacions com els edificis històrics: la Seu, l'Ajuntament, l'Anònima, els Jutjats Vells, l'Auditori de Sant Francesc, el cementiri, l'antic escorxador de la plaça Bages i la biblioteca adjunta, el Casino i els seus entorns modernistes, l'institut Lluís de Peguera, Arts i Oficis, Casa Caritat, les esglésies del Carme i Sant Marc, la capella de la Mare de Déu del Pòpul, les farineres Albareda i Florinda, les fàbriques Balcells i dels Panyos, el quiosc de l'Arpa, el teatre Conservatori o els Dipòsits Vells. També s'hi inclouen construccions més modernes, però que marquen una etapa històrica molt determinada com els habitatges de la Sagrada Família o de l'Avecrem (anys cinquanta i seixanta) o el Centre Hospitalari (anys vuitanta)

També s'hi exhibeixen els vials, places i punts del centre històric més destacats, com el Passeig, el Born, la Plana de l'Om, el carrer de Jaume I, l'arc del carrer d'en Botí, el carrer del Balç, la plaça de Sant Ignasi Malalt i el passatge que el comunica amb la plaça Major o la plaça Montserrat. També s'ofereixen indrets singulars com el refugi antiaeri de la Renaixença o les escales interiors del carrer de Vallfonollosa. Per últim, l'entorn de l'Anella Verda també acull espais periurbans que poden "resultar" molt per a filmacions o sessions fotogràfiques com la Séquia, el moll de potassa entre la via del tren i el Cardener, les construccions de pedra seca, el camí dels Corrals, sota del Puigcardener i la Seu, el parc de l'Agulla o l'Oller de Mas.

Attrezzo al costat del Casino. Foto: Marc Prat.

L'Anònima, un indret clau

Com explica Aleix Farrés, durant el rodatge d'"Hache", les dependències de l'Anònima «estan ocupades per entre 100 i 150 persones. Hi ha instal·lada l'oficina de producció i l'esplanada del

davant esdevé un aparcament ampli per als vehicles relacionats amb la filmació». Farrés explica que, un cop l'equipament va passar a titularitat municipal, va oferir-li «a l'Oriol Farré, dels Gossos, com a localització del videoclip de la cançó "Voldria dir-te"», un tema amb la col·laboració d'Alguer Miquel (Txarango) del disc "Zenit", que el conjunt manresà va publicar el 2016. Manel Buch , director del clip, que es va portar a terme amb la producció de Zerozeroprod, «es va enamorar de l'espai». A partir d'aquí la potencialitat de l'indret va créixer exponencialment.

Un fotograma del videoclip de la cançó de Gossos "Voldria dir-te", dirigit per Manel Buch.

I, de retruc, la reputació de Manresa en l'àmbit de l'audiovisual. Aleix Farrés apunta que, a excepció de molt pocs i ni que fos per valorar la idoneïtat d'una localització, «en algun moment o altre, han passat per Manresa els millors directors de l'estat». Altres fites importants recents han estat els rodatges de la campanyes nadalenques del canal Antena3 dels anys 2018, al carrer de Jaume I, i 2019. Farrés comenta que hi ha interès per tot tipus d'emplaçament i que «s'ha rodat al nord i al sud de la ciutat, en espais privats». Fins i tot la Séquia apareix a la primera temporada d'"Hache". «Els ho vaig proposar jo per a una seqüència en què s'havien de desfer d'un cadàver. Van mirar algun penya-segat de la zona del camp de tir per no haver-se de desplaçar gaire lluny i poder descartar haver d'anar a Barcelona. Finalment van decidir que la Séquia era perfecta per filmar-hi l'escena».

Com en la primera temporada, el rodatge d'"Hache" situa l'epicentre en el xamfrà entre el Passeig i el carrer de l'Arquitecte Oms, on hi ha ubicada l'entrada del club Albatros. En aquesta segona temporada, les filmacions més comentades pels veïns s'han concentrat en indrets com el carrer de Sobrerroca, ambientat durant una tarda-vespre com un vial barceloní als anys seixanta. Es va aprofitar un dels portals per simular l'entrada d'una modesta pensió i un dels establiments per ubicar-hi un bordell. Un altre espai del catàleg que va fer fortuna per a la sèrie va ser la zona dels habitatges de la Sagrada Família. Construïts als anys cinquanta com a habitatge familiar promogut per la Caixa de Manresa, van resultar perfectes com a escenari d'una de les seqüències protagonitzades per l'actor cantàbric Eduardo Noriega, que a "Hache" encarna un inspector de policia.

Entorn de l'Anònima durant el rodatge de la segona temporada de la sèrie "Hache". Foto: Marc Prat.

7 raons per fugir

En el lliurament dels Premis Gaudí del cinema català el 19 de gener, els manresans Gerard Quinto, David Torras i Esteve Soler, directors de la cinta "7 raons per fugir" pujaven a l'escenari per recollir el premi especial del públic i, en els seu discursos d'agraïment van subratllar el paper que havia tingut la ciutat a l'hora de tirar endavant el projecte. "7 raons per fugir", amb guió d'Esteve Soler, narra set històries que barregen horror i comèdia. Set moments d'humor negre estranys, però pròxims, que parteixen de les obres teatrals de la "Trilogia de la Indignació" del mateix autor. El guionista hi descriu visions surrealistes d'una societat disfuncional que no progressa: la família, el nen pobre, els veïns, la inquilina, l'empresari, l'atropellat i les noces.

A dalt, els directors de "7 raons per fugir" cedint el premi gaudí a la ciutat de Manresa. A sota, Aina Clotet en un moment de la pel·lícula.

Rodada el 2017 i amb un repartiment de luxe conformat per, entre altres, Emma Suárez, Sergi López, David Verdaguer, Jordi Sánchez, Antonio Resines, Francesc Orella i Aina Clotet, la cinta

ha tingut molt recorregut en festivals de renom com el de Màlaga, on va competir en la secció oficial, i en les gales de lliurament dels premis Goya de l'acadèmia del cine espanyola i finalment els Gaudí. Els directors van decidir cedir el guardó a la ciutat en una recepció que va tenir lloc a l'Ajuntment el 13 de febrer i en la qual van signar al Llibre d'Honor. Quinto, Torras i Soler van manifestar la voluntat que l'estatueta quedés instal·lada a l'auditori de la Plana de l'Om. El guionista de la pel·lícula "manresana" manifesta l'agraïment absolut «al suport que hem rebut per part de tothom. És el millor film segons el públic i sembla lògic cedir-lo precisament al públic, al nostre públic. Tots tres som manresans i membres del Cineclub, que ens ha vist créixer com a cinèfils i cineastes. Pensem que és coherent que l'auditori de la Plana, on projecta habitualment l'entitat, es converteixi en l'espai d'exhibició de l'estatueta.

Malgrat que Esteve Soler apunta que tots tres directors de la cinta «ens hem sentit inspirats per creadors manresans en el passat», Gerard Quinto, indica que la seva pel·lícula no està inspirada en la ciutat «sobretot perquè no hi ha localitzacions exteriors on pugui ser identificada. És així perquè els protagonistes de les set històries estan atrapats en un espai interior del qual volen sortir, generalment un pis». A més, continua Quinto, la intenció és «que l'espectador pensi que el que veu pot passar en qualsevol localitat, ja sigui Manresa, Porto Alegre o Moscou. Per molt que la decoració sigui una mica desconcertant, en el sentit que els ubica en un espai no del tot realista i en una mena de futur passat».

Filmació familiar

David Torras explica que «quatre de les set històries es van poder rodar a Manresa. En el cas de les altres tres, no va ser possible». I concreta: «"Ordre", per motius estètics i d'enamorament de l'escala del Konvent a la Colònia Rosal on es va rodar. "Treball", per raons tècniques que exigien un terra amb obertura a un espai gran. I, finalment, "Compromís", que calia que es rodés en una església dessacralitzada. Tots dos fragments van trobar encaix a Terrassa». Aleix Farrés revela que la primera idea dels directors era «utilitzar la Seu com a localització del guió de "Compromís"» i ell estava disposat a fer de mitjancer amb el rector per aconseguir-ho, però els desenllaç de la història que s'hi narra, mai tan ben dit, els hauria «posat en un "compromís" a tots plegats».

Dues escenes de la pel·lícula "7 raons per fugir", dirigida pels manresans Gerard Quinto, Esteve Soler i David Torras. (Fotos: Compacto i No hay banda).

Tot i que algunes gestions municipals no van arribar a bon port, David Torras reconeix que «de l'Ajuntament, n'hem rebut molt. Per exemple, l'empenta que va representar el seu suport quan només teníem un projecte sense pràcticament cap nom confirmat. I també la facilitat a l'hora de concedir permisos per ocupar part de la via pública amb els equips de rodatge o el no menys important suport institucional a l'hora de l'estrena i difusió del film. Ha estat un aliat molt còmplice i ho agraïm».

També està agraït Gerard Quinto al seu cercle familiar. «Els quatre episodis rodats a Manresa es van dur a terme a cases particulars. "Família i Propietat", al pis on vivia la meva àvia paterna, que va morir poc abans de començar el rodatge». La localització de "Solidaritat" va ser el pis de l'altra «que és una mena de traster familiar d'ençà que va morir fa anys i on ja vam rodar Interior. Família». "Progrés", finalment, es va filmar «al garatge on aparquen els cotxes els meus pares i tiets. Hem de dir que ens van posar totes les facilitats i que sempre els ho agrairem». I també als veïns amb qui no tenien cap vincle familiar. «Uns i altres, en major o menor mesura, van haver de suportar la presència d'un equip de 40 persones instal·lant, per exemple, cables i focus en llocs insospitats, entre d'altres coses».

Clara aposta de futur

L'aposta de Manresa com a escenari natural de cine és ferma i decidida. Les escenes d'interior de la segona temporada d'"Hache" s'estan rodant al Parc Audiovisual de Catalunya a Terrassa. Aleix Farrés explica que «hi hem generat bones sinergies per complementar tot el que podem oferir des de Manresa». I completa la idea dient que, ara, «ni Terrassa ni Manresa queden tan lluny. Hi ha bones comunicacions i és possible treballar-hi com a alternativa a les múltiples complicacions que té rodar en ciutats grans com Barcelona». Joan Calmet, des de l'Ajuntament, apunta que, producte dels bons rèdits obtinguts i tenint en compte les sinergies generades, «hem estudiat la possibilitat de poder habilitar espais al Palau Firal com a platós. És un recinte gran, força infrautilitzat i com més serveis es puguin oferir relacionats amb un mateixa producció millor». Aleix Farrés arrodoneix la idea explicant que, per a una productora «la concentració del rodatge en un mateix indret o en l'entorn proper optimitza els recursos i redueix costos. Per això té tantes possibilitats un espai com l'Anònima». Un emplaçament a tocar del centre històric, amb espai per a l'estacionament de vehicles i amb una part per habilitar-hi oficines o magatzems de rodatge.

Rodatge d'"Hache" al carerr Sobrerroca aquest febrer (Fotos: Francesc Rubí).

El cineasta Esteve Soler constata que «Manresa ha demostrat ser un decorat audiovisual amb un gran potencial per a qualsevol tipus d' història. Tant de bo seguim descobrint que la ciutat no té límit com a escenari de la imaginació de futurs creadors». Soler brinda per l'aposta municipal i la feina de la Film Office: «Els rodatges van a les ciutats a deixar-hi diners i la visibilitzen de mil maneres, per no parlar de la contribució creativa i artística que impliquen. Afavorir els rodatges ens enriqueix indiscutiblement».

A banda del rodatge d'"Hache" aquest febrer, la productora també va escollir la ciutat per filmar-hi una altra sèrie pròpia creada pel català Oriol Paulo, "El inocente", protagonitzada per Mario Casas, Aura Garrido i Alexandra Jiménez. En aquest cas, els espais escollits van ser diversos carrers de la zona de les Bases de Manresa, espais absolutament contemporanis. Sens dubte, doncs, un cop engranada la dinàmica, les sinergies amb el sector audiovisual són contínues. «Entre els professionals s'ho diuen», comenta el responsable de la Film Office, Aleix Farrés. «Saben que aquí són ben rebuts i poden treballar bé. Els acompanyo a les localitzacions, els ajudo a tramitar llicències i permisos, faig de mediador, si cal, amb propietaris i privats, a diferència d'altres municipis». I afegeix, com ja apuntava anteriorment, aquí «la gestió de la mobilitat i l'ocupació de la via pública durant els rodatges és molt més senzilla i es negocia de manera directa, sense gaires intermediaris».

Rodatge d'"Hache" al carerr Sobrerroca aquest febrer (Fotos: Francesc Rubí).

L'èxit continua

Aleix Farrés té clar que el potencial de Manresa com a seu de rodatges i produccions audiovisuals «no ha tocat sostre». I és que les apostes per la ciutat continuen. Fa pocs dies, en una entrevista a RAC1, l'escriptor Javier Cercas revelava que ja hi ha encarrilada l'adaptació cinematogràfica de la seva novel·la "Las leyes de la frontera". Una pel·lícula que està previst que es rodi entre Manresa i Girona, que dirigirà l'andalús Daniel Monzón, cineasta que es va posar al capdavant de cintes tan celebrades com "Celda 211" i "El niño".

Per continuar atraient projectes, des de la Film Office, apunta Aleix Farrés, «tenim projectat un web on poder tenir penjades totes les localitzacions amb una breu ressenya i una fitxa tècnica que parli de superfície i estat dels espais com passa ara a l'espai que tenim fins de la pàgina de la Barcelona Film Comission». L'aspiració, però, és que l'espai sigui molt més complet i «permeti a propietaris privats poder ensenyar també aquelles localitzacions que puguin resultar atractives».

Plácido (1961)

Dirigida per Luis García Berlanga i amb guió de José Luis Azcona es va rodar en nombroses localitzacions de la ciutat, amb la participació d'actors i extres de la ciutat. Protagonitzada, entre altres, pel còmic català Cast Sendra, Cassen i per José Luis López Vázquez, la cinta narra les peripècies d'una petita ciutat provinciana en la qual a unes burgeses ocioses se'ls ocorre organitzar una campanya nadalenca amb el lema "Sienta a un pobre en tu mesa". Mentrestant, a "Plácido" -Cassen- l'han contractat per participar amb el motocarro a la cavalcada de Reis, però sorgeix un problema que li impedeix centrar-se en la feina: el mateix dia vença la primera lletra del vehicle, que és el seu únic mitjà de vida. La pel·lícula es va endur la Palma d'Or al festival de Cannes i va ser nominada als Oscars de Hollywood.

Diversos moments de la filmació de la pel·lícula pels carrers de manresa. Foto: Antoni Quintana Torras.

Rosa (1995-1996)

Protagonitzada per Margarida Minguillón, Gemma Brió, Quim Gutiérrez -provinents de "Poblenou"- i per, entre altres, Emilio Gutiérrez Caba -que parlava català-, Juli Fàbregas, Pep Munné i Rosa Vila, va ser la seqüela de l'exitosa telesèrie de TV3 "Poblenou", ambientada al voltant de la Barcelona postolímpica, després que a una família del barri transformat pels Jocs li toqui la loteria. El nucli familiar format per la Rosa i els seus tres fills es trasllada de Barcelona fins a Manresa per començar una nova vida regentant una llibreria. Allà coneixen nous personatges que conformen noves trames i noves històries. Els exteriors del serial es van rodar a Manresa, mentre que els interiors se seguien enregistrant en els platós que la televisió pública catalana tenia arrendats a Esplugues de Llobregat. Amb periodicitat setmanal, es van emetre 29 episodis, dirigits per Enric Banqué, Eduard Cortés i Sílvia Quer, sobre els guions de Josep M. Benet i Jornet, que també va ser "pare" de "Poblenou".

Hache (2 temporades) 2018-2020

Creada per Verónica Fernández i dirigida per Jorge Torregrossa i Fernando Trullols, la sèrie produïda per Netflix és un drama estructurat amb "tempo" de thriller, ambientat en l'ecosistema del tràfic de drogues a la Barcelona dels anys seixanta. En aquest cas, diversos carrers i emplaçaments manresans van suplantar el "barri xino" de la capital catalana i, en diferents seqüències, el Passeig es va transformar en la Rambla. L'última seqüència de la primera tongada de nou capítols es va rodar a la plaça Major de Manresa. Inspirada en fets reals, el repartiment de la primera temporada va comptar amb nombrosos intèrprets catalans, al voltant del trio protagonista format per Adriana Ugarte, Javier Rey i Eduardo Noriega. La resta de cares conegudes de l'audiovisual català són Marc Martínez, Josep Julien, Ingrid Rubio, Àlex Casanovas, Roger Casamajor, Pau Durà o Laia Manzanares. De cara a la segona temporada, s'incorporen cares noves al repartiment, com el català Marcel Borràs, a qui s'ha pogut veure recentment rodant als carrers de Manresa.

Diversos moments de l'enregistrament de la primera temporada d'"Hache", produïda per Netflix al Passeig. Fotos: Quim Vives - Manresa Film Comission.